

Uit het raam gevallen

De kleine Simson kwam thuis met een potje honing.

“Hoe kom jij aan dat potje honing?” vroeg Simsons moeder verontwaardigd als een aangelijnde geit wier ketting te kort is.

“Och mamma,” sprak de kleine Simson, “dat zal ik u vertellen.” En de kleine Simson vertelde.

“U weet wel, die meneer Salvo, die in de Grijsheerenstraat woont op drie hoog, zat weer eens met zijn kont uit het raam. U heeft me zo vaak gezegd dat ik er niet naar moet kijken, dat ik er elke keer naar moet kijken. Hij heeft een paarse vlek op zijn rechterbil en vandaag kakte hij uit zijn raam, op het hoofd van meneer Roos op twee hoog, die weer eens met zijn hoofd uit het raam zat. Nou en die schrok zo dat hij met een hand naar zijn hoofd greep en per ongeluk de poep in zijn ogen veegde.

Toen kon hij niet meer zien hoe laat het was en hij veegde een geranium van de vensterbank en die viel naar beneden. Voordat die geranium op straat viel, sprong hij op het hoofd van meneer Valscherm en die had juist zijn valhelm afgezet en viel daarom bewusteloos neer. Toen kwam meneer Vlugzout, van de overkant, aangerend en die gooide zijn glas water in het gezicht van meneer Valscherm. Meneer werd wakker en riep dat het een schandaal was, want die geranium zat onder de poep en dat glas water had daar nu diarree van gemaakt.” Kleine Simson haalde adem, want anders kon hij niet verder. “Toen kwamen er een meneer en een mevrouw, en nog een meneer, en nog twee mevrouwen en daarna nog vijf meneren. Een van die vijf meneren gaf mij tachtig cent om iets lekkers te gaan kopen. En toen heb ik deze pot honing gekocht.”

“Deze pot honing kost minstens twee euro,” sprak Simsons moeder.

“Ja.”

“Dan heb jij deze pot honing niet gekocht.”

“Ja.”

“Heb jij die pot gekregen?”

“Ja.”

“En de rest van je verhaal, is dat waar?”

“Nee.”

Daarop kreeg de kleine Simson een honingkoekje van zijn moeder en ging hij fijn in het schuurtje spelen met zijn eigen poep.